

[Hanne Severinsen]

ske om, at der skal være noget mere forudsigelighed i udgifterne på musikområdet. Jeg er godt klar over, at vi selvfølgelig ikke skal skabe nogen usikkerhed, sådan at landsdelsorkestrene fra år til år ikke ved, hvor de står, men det er der jo heller ikke lagt op til, og jeg forstår også ministerens bemærkninger sådan, at dette lovforslag ikke vil betyde noget finansielt.

Men jeg mener, det er rigtigt, at man nu får noget mere forudsigelighed, at man altså nogenlunde ved, hvor man står fra Kulturministeriets side, sådan at man kan disponere i ministeriet, og jeg håber, at lovforslaget vil gå igennem. Vi vil selvfølgelig se nærmere på det i udvalget og også høre, hvad det er for nogle forslag, som Socialdemokratiet her har bebudet.

Forslaget om, at man mere permanentgør tilskudsmuligheden til at afholde koncerter uden for orkestrenes hjemsted, er vi meget indstillet på, og det synes vi er en udmærket ting. Men at vi får lidt mere styr på udgifterne, synes jeg er udmærket, hvis vi samtidig kan få lidt ro på området, så man også kan disponere langsigtet i landsdelsorkestrene.

Pia Dahl (FP):

Et forslag fra kulturministeren, som vi kan sige ja til med det samme. Ganske kort, vores ordfører har ikke mulighed for at være til stede i dag, men vi er meget positive over for dette forslag, for vi synes, det er en god ting, at staten har hånd i hanke med, hvilke midler den giver ud. Der er vel heller ikke nogen her i salen, der er i tvivl om vores principielle holdning til disse spørgsmål, nemlig at brugerne helst selv burde betale, når de skal ud og nyde musik.

Duetoft (CD):

Hr. Ole Bernt Henriksen fortalte hr. Søren Hansen, at man jo skulle huske, hvad man gjorde i opposition, når man kom i regering. Jeg er i den modsatte situation, og jeg skal så glæde hr. Ole Bernt Henriksen med at sige, at CD jo da i alt fald kan huske, hvad vi gjorde i regeringen, da vi kom i opposition, for selv om jeg ikke er den store elsker af det forslag, må jeg erkende, at den første, der fremsatte det, var fru Mimi Jakobsen, da hun i sin tid var kulturminister. Derfor ville det jo være noget usagligt af mig at stille mig op her i dag og tordne mod det. Så det vil jeg lade være med.

Til gengæld vil jeg i al stilfærdighed sige et par ord til ministeren og dermed måske håbe på at få drejet nogle ting ind.

Det første, jeg gerne vil sige, er, at jeg håber, ministeren vil forsøge at få sikret en koordination mellem kommunen og den statslige udgift i forbindelse med musiklivet, sådan at orkestrene faktisk ved, hvad det er, de har at lege med. Jeg synes, det er uhyggeligt, hvis dette forslag fører til, at man ikke kan planlægge, og derfor vil jeg spørge ministeren, hvordan den koordination vil ske.

Det andet, jeg gerne vil spørge ministeren om, er, om der har været forhandlinger mellem ministeren og landsdelsorkestrene, for jeg har i alt fald et brev liggende fra Ålborg, der siger, at kan man ikke få fjernet forslaget, håber man i det mindste, at ministeren vil snakke med landsdelsorkestrene og dermed finde ud af, hvordan sagen kan ordnes praktisk lettest for begge parter. Jeg vil gerne spørge, om sådanne forhandlinger har fundet sted, og hvis det ikke er tilfældet, vil jeg opfordre ministeren til, inden vi går videre her, at han gennemfører sådanne forhandlinger.

Jeg vil også gerne bede ministeren herfra eller i udvalget bekræfte, hvad jeg har forstået på forslaget, at dette ikke er noget forslag om besparelser, men at det alene er det, som fru Hanne Severinsen siger: et ønske om, at staten ved, hvilke udgifter den har. For det synspunkt kan man vel ikke være så uenig i: det er rart at vide, hvad man skal give ud, når man skal lave et budget. Der står jo, at det ikke har nogen økonomiske konsekvenser, og jeg vil altså bare bede om en bekræftelse på, at der ikke er planlagt nogen egentlig besparelse.

Når jeg gør lidt ud af det i disse pæne, afdæmpede bemærkninger til ministeren, er det, fordi jeg synes, vi i øjeblikket er ved at gøre noget, der er lidt ubehageligt for musiklivet.

Jeg vil her gerne tage et område op, som ikke er blevet nævnt i dag, men som jo også har betydning her, og det er Danmarks Radio, hvor man – fordi man er genstridig med hensyn til licensfastsættelsen – har tvunget Danmarks Radio ud i måske at måtte fjerne Underholdningsorkestret, der er berømt viden om, fordi vi er et af de sidste lande, der overhovedet har et sådant orkester, og Big Band'et har det jo heller ikke for godt i øjeblikket, fordi et flertal i Folketinget – nogle af os var jo ikke med i det – tvin-